

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 17. december 2019 – B & L Elektrogeräte GmbH mod GC (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Straubing – Tyskland) – B & L Elektrogeräte GmbH mod GC

(Sag C-465/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – direktiv 2011/83/EU – Artikel 2, nr. 8), litra c), og nr. 9) – aftale indgået uden for fast forretningssted – begrebet »fast forretningssted« – aftale indgået på en stand på en handelsmesse umiddelbart efter, at den erhvervsdrivende har kontaktet forbrugeren, der befandt sig på et fællesareal på messen)

(2020/C 68/28)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Straubing

Parter i hovedsagen

Sagsøger: B & L Elektrogeräte GmbH

Sagsøgt: GC

Konklusion

Artikel 2, nr. 8), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, sammenholdt med nærværende direktivs artikel 2, nr. 9), skal fortolkes således, at en aftale, der er indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger på en stand, der er drevet af en erhvervsdrivende i forbindelse med en handelsmesse, umiddelbart efter at den erhvervsdrivende har kontaktet forbrugeren, som befandt sig på den fælles gang til de forskellige stande, der var opstillet i en udstillingshal på en messe, er en »aftale indgået uden for fast forretningssted« som omhandlet i denne bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 348 af 14.10.2019

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 11. december 2019 – Ville de Verviers mod J (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour du travail de Liège – Belgien)

(Sag C-483/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – socialpolitik – direktiv 1999/70/EF – rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP – § 2 – rammeaftalens anvendelsesområde – medlemsstaternes mulighed for at udelukke erhvervsmæssig grunduddannelse og lærlingeuddannelse samt ansættelseskontrakter eller ansættelsesforhold, der er indgået i forbindelse med særlige offentlige eller offentligt støttede programmer med henblik på uddannelse, integration og omskoling – konsekvenser)

(2020/C 68/29)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour du travail de Liège

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ville de Verviers

Sagsøgt: J

Konklusion

§ 2, stk. 2, litra b), i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, indgået den 18. marts 1999, indeholdt i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at en national lovgiver, som, i overensstemmelse med den mulighed, som han er tillagt i denne bestemmelse, har udelukket en vis kategori af kontrakter fra anvendelsesområdet for den nationale lovgivning til gennemførelse af direktiv 1999/70 og rammeaftalen, fritages for at vedtage nationale foranstaltninger, der kan sikre de arbejdstagere, der henhører under denne kategori af kontrakter, en overholdelse af de formål, der forfølges med rammeaftalen.

(¹) EUT C 288 af 26.8.2019.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Apelativen sad Varna (Bulgarien) den 19. november 2019 – straffesag mod DR

(Sag C-845/19)

(2020/C 68/30)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Apelativen sad Varna

Tiltalt i straffesagen

DR

Præjudicielle spørgsmål

1. Finder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (EUT 2014, L 127, s. 39, berigtiget i EUT 2014, L 138, s. 114) og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anvendelse på et strafbart forhold, som består i besiddelse af euforiserende stoffer med henblik på distribution, som er begået af en bulgarsk statsborger på Republikken Bulgariens område, når det eventuelle økonomiske udbytte også blev realiseret i Republikken Bulgarien og befinder sig der?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Hvad forstås ved begrebet »økonomisk fordel, der direkte eller indirekte stammer fra en strafbar handling« som omhandlet i direktivets artikel 2, stk. 1, og kan et pengebeløb, som blev sikret og beslaglagt i den lejlighed, der bebos af den dømte person og dennes familie, og i den personbil, der blev ført af den dømte person, udgøre et sådant udbytte?
3. Skal direktivets artikel 2 fortolkes således, at den er til hinder for en ordning som den i artikel 53, stk. 2, i Republikken Bulgariens straffelov, som ikke fastsætter konfiskation af en »økonomisk fordel, der direkte eller indirekte stammer fra en strafbar handling«?